

תרבות

אריאל שנבל

היום בשדרות ממילא יים: קרנבל פורים חגיגי

היום, שושן פורים, יתקיים באלרוב שדרות ממילא קרנבל פורימי לכל המשפחה, החל מהשעה 11:00 ועד לשעה 17:00. בין הפעילויות: מופעים באמפיטאטרון - מופע הקרקס 'אסף קלי קלות' והמופע 'מיכאל בגובה'; מתחם התנסות באביזרי קרקס להורים ולילדים; מתחם ג'ימבורי; החל מהשעה 12:00 תתקיים במקום תהלוכת קרנבל ססגונית ועליזה עם שלל דמויות ססגוניות: הולכי קביים בתלבושות תיאטרליות, שחקנים מחופשים לדמויות פורימיות מברדות ובובות שטח שיפעילו וישעשעו את הקהל. הכניסה לכל האירועים חופשית.

ספרי ילדים

דוד גנדון

שני חברים וקסם / יוסי מערבי / אייר: שחר קובר / הוצאת הקיבוץ המאוחד / 64 ש"ח

לולי וצמר הם שני ילדים שונים זה מזה, אבל חברים טובים. האחד נמוך ורוזה, שערו זהוב וקולו מציץ. השני גבוה ושמן, מתולתל שיער ובעל קול עבה. שני הילדים גרים בכפר, בסביבה חקלאית, מטפלים בבעלי החיים של משפחותיהם. אהבה משותפת להם - קסמים. כשהם מוצאים כלב עזוב, פורצת ביניהם המחלוקת, כל אחד רוצה את הכלבלב בביתו.

"הברוגז" פורץ ולפתרון המחלוקת נחלצים רופאת הכפר וכמובן הקרסם מגידברה, המופיע לשמחת כולם בכיכר הכפר. בקשת הילדים מהקסם, להפוך את הכלב לשני כלבים, נענית במילות הקסם: "דברא-הקשברא". כשאלו נאמרות ולא מגשימות את משאלתם של הילדים, הם פותחים בשיחה ומעלים את הפתרון האופטימלי: הכלב, "קסם" שמו, יצא למרעה עם צמר בשעות היום, ובליילה ישנה בביתו של לולי בשמירה על הלול. הקסם חוגג בהצלחה הפתרון: דברתם והקשבתם. זהו סיפור נפלא לילדים ולמבוגרים כאחד, פרי עטו של יוסי מערבי, דוקטור ומרצה במנהל עסקים, חוקר ויועץ המתמחה בפסיכולוגיה ארגונית. כתיבתו קולחת ושוטפת ויוצרת מתח חיובי הולך וגובר, שלא לדבר על המסרים החברתיים-חינוכיים שברקע הסיפור. נכדי, בני כל הגילים, אהבו את הסיפור, הודהו עם הדמויות ושמחו במציאת הפתרון. איוריו של שחר קובר צבעוניים, עדינים ומקסימים, והם מלווים את הסיפור ולא מתחרים בו.

פרידה / ג'ונה וינטר / איירה: אנה חואן / תרגמה: שירה גפן / עם עובד / 68 ש"ח

'פרידה' מספר לילדים את סיפוריה של אחת מהגדולות ומפורסמות בצעירותה, תבל, האמנית המכסיקנית פרידה קאלו, שחלתה כילדה במחלת הפוליו ורותקה לחורשים ארוכים למיטתה.

אביה, נצר למשפחה יהודית מתבוללת, היה צלם ואמן והוא אשר לימד בתו להשתמש במכחול. הילדה בת השבע מתנחמת ומדעורדת בעזרת המכחול והצבעים. כשנרפאה, המשיכה פרידה קאלו לצייר, בעיקר העתיקה ציורים של אחרים. כנערה בת 18 היא נפגעה קשות בתאונת דרכים ושוב הציור הופך לה לידיד ולתומך בעת צרה. היצירות והפעילות האמנותית שומרת שלא תאבד תקווה. את סיפור חייה מעלה הסופרת ג'ונה וינטר בטקסט לילדים והמאירית בציוריה הצבעוניים, שומרת אמונים לאימגו האמנותי ומתוקים וכמובן הדמויות והנופים שליוו את פרידה קאלו.

כשקראתי את הספר לנכדי הקטנים, תלמידי הגנים בגילאים השונים, הם לא התלהבו מהסיפור וגם מהציורים, למרות צבעוניותם החזקה. אחיהם ובני דודם, לעומת זאת, הלומדים בכיתות הנמוכות של בית הספר, גילו התעניינות וסקרנות והרבו בשאלות דוגמת "מהי מחלת הפוליו?", "מהי חשמלית?", ועוד.

חבוק / דויד גרוסמן / רישומים: מיכל רובנר / עם עובד / 74 ש"ח

שיחה בין אם לבנה, על היותו "אחד ויי חיד" בכל העולם, יחד עם קצת תיאורי טבע של חסידות עפות בלהקה גדולה, אוויר מלא ריח טוב, ריח האדמה והעשב, מרכיבים את סיפור הילדים של הסופר המוכר. הדיאלוג חוזר על עצמו, והשיעמום רב. אין לי ספק כי לו הח"מ היה כותב טקסט זה ולא דויד גרוסמן, מן הייתה הוצאת הספרים המוכרת מחזירה את כתב היד לשולח כלעומת שהגיע.

בראש ובראשונה לעניין את הבוגר - הקורא והמקריא - בוודאי את הילדים. 'חבוק' לא זכה להתעניינות שלי או של נכ"ד. באשר לאיוריה של מיכל רובנר, גילוי נאות: אני ממעריצה המושבעים של האמנות. בעבודותיה יש בדרך-כלל אמירה יצירתית מעולה ומשוחבת. רובנר אף יצרה שפה אמנותית פלסטית הייחודית לה. לצערי, רישומיה בספרו של גרוסמן הינם מיניאטורות, רישומי עיפרון עדינים ומרומזים, ציור סמי-אבסטרקטי ולפעמים פיגורטיבי מרומז. איורים אלה בשום פנים אינם מתאימים לספר ילדים, וחבל.

אביגייל אשת חיל

בערבי הזמר שנערכים אצל הוריה, אביגייל רוז מתביישת לשיר. מזל שבגיל 25 ועם אלבום שני ביד, זה בערך המקום האחרון שבו היא עדיין מתביישת

יעקב בראון

צילום: יעל יעקובי

"הפורמט של תכנית כמו כוכב נולד לא מדבר אלי". אביגייל רוז

בנעליה של עפרה

"לא, זה היה בשלוש בלילה, כשעשיתי קונצרט לשכונה עם חלונות פתוחים ופתאום מישו צעק 'סתמי את הפה כבר'. הייתי בהלם. שכחתי שאסור לנגן בשעות כאלה".
בשמתקשרים אליך, שומעים את בילי הולידיי; את רואה את עצמך גם כזמרת ג'אז ולא רק כרוקסיטי?
"בהחלט. אני מאוד בעניין של ג'אז. בטוח שאעשה עם זה משהו מתישהו. בילי הולידיי נורא נוגעת בי עם העצבות שלה ואיך שאין לה ולו מניירה אחת. אני מקשיבה לה המון. לכל מצבדוה יש לי שיר שלה שמתאים".

גם אם התרחקת מהסגנון של אמך, הידישת לפרויקט אספלט את עוד מחכה לאחד, קלאסיקה ישראלית בהא הידיעה שכתבו אחד מנור וסשה אהרונוב. מה הביאך לבחור בשיר הזה?
"לצורך העניין הקשבת להמון שירים של סשה אהרונוב והשיר המסוים הזה נגע בי מאוד וכאב לי. לא אסתיר ממך שברגע הזה גיליתי את עפרה חזה, המבצעת המקורית של השיר. אני מכירה שירים שלה, אבל לא הבנתי כמה גדולה היא הייתה. חוץ מהלחן היפה של סשה, המילים הטהורות הכאיבו לי עד כאב".

הדאם היית הולכת על מופע קבריטי?
"זהו סגנון מאוד אהוב עלי. פעם הייתי מאוד משוחררת, לפני שלקחתי את המוזיקה בתור מקצוע. הייתי עושה בבית הצגות ואלטרורים. מאז משהו נסגר בי. צריך לפתוח מחדש. בקברט אסור לפחד להגיד כל דבר. בשירה, כמובן".

חשבת להיפיע אנפלארד?
"בטח. עד לפני שנה הופעתי רק אנפלארד, עם פסנתר וגיטרה. אחזור לשם. אפילו בקרוב".
בלי התנפים שנותנים בראש?
"בלי התנפים שנותנים בראש. רק שירים פשוטים וישר ללב".

כמו הקשר שלך עם יוני בלוק שהפיק מוזיקלית את שני אלבומיך?
"לא סתם המשכתי איתו לאלבום שני. מאד התייחסנו זה לזה. הוא גידל אותי להיות קשוחה יותר כזמרת. להאמין יותר בעצמי ולקח את המוזיקה לאן שרציתי. יוני מביא לשירים שלי תחום ושמחה. זה מורגש בהפקה המוזיקלית שלו".

בשיר 'אלוהים תעזור לי, באלבומך הקודם, פנית אל ה'וישב במוזיאון' - 'אני צריכה את עזרתך, בי אין לי מזל'. ככה את מרגישה?
"זה שיר מחאתי לחלוטין ובעצם יוצא נגד כל תרבות הכוכב-נולד עם מה שגלווה לכך. צריכה להיות מוזיקה נטו לגמרי ולא כל המסביב. הפורמט שם לא מדבר אלי, למרות שהבנתי שהמון אנשים נורא נהנים לראות את זה".

ואת?
"אני לא בספור. אני נגד להתחיל בניצנים. אם כבר, אז לסיים שם".
לבושך, מודע ככל דר' בשמן?
"נולדתי אביגיל עם 'אחת. נעמי שמר, זכ"רונה לברכה, אמרה לאמא שלי ואמרה שהשם הזה בא עם הספרה 8, מה שמבטיח חיים קשים. הוסיפו לי 'י' כדי שיהיה 9, למרות שאם כבר היה עדיף עשר, לא...?".

לא חששת להיכנס לנעליה של עפרה חזה?
"לא, בגלל שזה שיר לא כל-כך מוכר שלה. הוא לא הכי נמצא באוזניים של הקהל, גם אם הוא מוערך מאוד. ולחשוש - אף פעם לא ישו בנינינו, כי אין מה להשוות".

כשאת שרה עוד מחכה לאחד, בעצם, למי את מחכה?
"האמת שרציתי לעשות קליפ מהשיר כשאני עם הגבר שלי מתחת לחופה ושרה לו את השיר; להראות שכולנו מחכים למשהו כשיש לנו אותו ביד. רק שלא מצאתי אותו".

כשזמרת שרה עוד שבוע ותנונה, קשה להאזין שזה צין לה יש מאין.
"כשאמא שלי הייתה אומרת לי 'היה לך מי שהו', לא האמנתי שמישהו יהיה איתי".

ויש?
"לא, אין, אין. אבל אני לא רוצה. כרגע. הבטחת התנונה תוך שבוע...
"כתבתי את השיר בתקופה אחרת בחיים שלי. אבל כשזה יקרה, הייתי רוצה שהגבר יקבל אותי כפי שאני. לגמרי. שתהיה אהבה כמו פעם. ממבט ראשון".

לא רק רוקסיטי

בהשקפה הערת משהו לגבי היותך לא בדיוק רזה. זה מציק לך?
"זה 'אישיו' אצלי, בפרט כשאני רואה תמונות של עצמי. תמיד הייתה לי בעיה עם משקל. זה משהו שמפריע לי ביני לביני, לא מנקודת המבט של אחרים. הרי לא באתי כזמרת-פופ שמתלבשת יפה ויש לה קמפיין למוצג בגדים, אלא באתי לעשות מוזיקה שבה לא חשוב איך אני נראית ומה יגידו".
נראה שלא מטרד אותך כמה יגידו.
שסיפרת בהשקפה איך שהערת את שכונת פלורנטיין בארבע לפניך בוקר?
"ההשקפה הערת משהו לגבי היותך לא בדיוק רזה. זה מציק לך? זה 'אישיו' אצלי, בפרט כשאני רואה תמונות של עצמי. תמיד הייתה לי בעיה עם משקל. זה משהו שמפריע לי ביני לביני, לא מנקודת המבט של אחרים. הרי לא באתי כזמרת-פופ שמתלבשת יפה ויש לה קמפיין למוצג בגדים, אלא באתי לעשות מוזיקה שבה לא חשוב איך אני נראית ומה יגידו".
נראה שלא מטרד אותך כמה יגידו.
שסיפרת בהשקפה איך שהערת את שכונת פלורנטיין בארבע לפניך בוקר?
"ההשקפה הערת משהו לגבי היותך לא בדיוק רזה. זה מציק לך? זה 'אישיו' אצלי, בפרט כשאני רואה תמונות של עצמי. תמיד הייתה לי בעיה עם משקל. זה משהו שמפריע לי ביני לביני, לא מנקודת המבט של אחרים. הרי לא באתי כזמרת-פופ שמתלבשת יפה ויש לה קמפיין למוצג בגדים, אלא באתי לעשות מוזיקה שבה לא חשוב איך אני נראית ומה יגידו".

אביגייל רוז רק בת 25 וכבר חובקת אלבום שני. בשבוע שעבר היא מילאה את צוותא במופע ההשקה לאלבום. רוז נתנה את כל-כולה בהופעה, ולקח לה יום וחצי להתאושש ולהשיב לשאלותינו. ותחילה לגבי שיר הנושא של האלבום, 'חצי נחמה'. 'החלטתי לא להתלוצץ באף אחד', כך היא פותחת את השיר. ובכל זאת היא נתלית באלבום מה ביוצרים נוספים, בעוד שאלבומה הראשון, 'מלוד מה יומימית', התבסס בעיקר על שירה. איברת קצת מהביטחון? - אני תודה.

"יש שני מישורים בחיים", היא משיבה. "אני בעד לעשות את הדברים לבר, אבל אם מציעים לי שיר, למה לא לקחת אותו? אם תשאלי אותי מה החלום שלי בהקשר הזה, אז לדעת לנגן בכל הכלים כמומתי כספי ולעשות אלבום בלי עזרה של אחרים".

את מדברת על לבר, אבל, מה לעשות, תמיד יהיו אותך בבתה של תלמה אליגון. מלחיצין?
"אותי לא. חוץ מזה שהיא אמא שלי, היא מאוד עוזרת לי. בה, בניגוד לכל מיני אחרים, אני מוכנה להתלוצץ, וזה קרה בחצי השנה שבה היא הייתה המנהלת האישית שלי, כשהייתי בתקופה בין מני הלים. היא אמרה לי - 'אחיה איתך עד שהמניות שלך יעלו'".

וחן יעלו?
"לא אני אקבע אם הן עלו, אבל היא ממשיכה להיות מעורבת גם לאחר שהחלפתי משרד".

אז מלחיצין אז לא?
"לפני שהייתי במוזיקה, הייתי רק הבת-שלי תלמה - וזה היה נחמד מאוד. עכשיו היא קשורה אלי מקצועית ופתאום אני גם יכולה לצעוק עליה משהו כמו 'אמא, ד', תפסיקי! לכן, טוב שלא הגר שיכה לנדה אותי באופן מלא. חשוב לי לשמור על מערכת היחסים איתה בתור האמא שלי, מי שאני יכולה לבכות לה כשצריך".

כשצריך, גם מודדת

בבתה של תלמה אליגון, גדלת בבנייהודה בבית שבו נערכים ערבייזמו. האם שרים בו גם את השייבים שיד?
"לא. תמיד מבקשים ממני שם שאשיר מהשירים שלי, אבל אני לא מסכימה".

מדוע?
"כי אני מתביישת. מעדיפה לשיר שם את 'כמו צמח בר'. אלה שבאים שם לשיר עם הורי הם הקהל הכי מטרף שלי".

צובטים לך בלחץ?
"לגמרי. כל הזמן. אין לי כוח לזה. בזמן האחרון אני לא מוכנה לדברים כאלה. נהייתי קצת סנובית".
במוזיקאית, ברתת מופנון שירי ארץ-ישראל?
"לא ניסיתי לברוח. אני כותבת כפי שאני כותבת, אבל די אהבת את סגנון שירי ארץ-ישראל ומושפעת ממנו. השירים האלה מזכירים לי בית ואהבה. אם יצא לי משהו בסגנון, אשמח".

מה עם הנפת נס המרד?
"למה להניח? חשוב לי שהודי יהיו גאים בי, אם כי יש דברים שאני מודדת בהם, אל תדאג. כשצריך, להודים יש בעיות איתי".

האמנם? ישבתי מאחורייהם בהשקה וראיתי אותם מלווים בהתלהבות את הופעתך, בפרט אביך, יורם, שמדא בפיים במוץ רב. זה מובן מאי ליו מבחינתך?
"אבא שלי אומר שבמשחקים של הפועל וב הופעות שלי הוא לא נושם. הוא סובל. הוא בלחץ. זה לא מובן מאליו שבשילי שהודיי נהנים מהמר זיקה שלי. ומאוד מרגש אותי שהאחים שלי באים להופעות שלי".